

РЕШЕНИЕ

№ 302

гр. Казанлък, 05.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КАЗАНЛЪК, ПЪРВИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ВАЛЕНТИНА ИВ. ТОДОРОВА

при участието на секретаря ЕЛЕНА ИВ. СТОИЛОВА
като разгледа докладваното от ВАЛЕНТИНА ИВ. ТОДОРОВА Гражданско дело № 20235510100230 по описа за 2023 година

Производството е образувано по искова молба от Т. С. Д., ЕГН *****, чрез пълномощника си адв. Ц. М. от АК-СЗ., с адрес: ****, против О.К., ЕИК *****, представлявана от кмета Г.С., с адрес: ****. Ищцата твърди, че владее имот *****.***..***от **** кв. м., лозе, земеделска територия, с. Е., О.К., при граници: имоти № *****.***.,***; *****.***..***; *****.***..***; *****.***..***; *****.***..***, повече от 10 години. Първоначално живяла в района в съседен имот, после се разширила и започнала да обработва горния имот. Гдини наред се грижела за него, оградила го, садяла си вътре овошки, поддържала лозе, отглеждала различни дръвчета, култури, смятала го за свой, никой не бил идвал да го спори. Твърди, че преди да го завладее, имотът не бил обитаван. Всички в района също знаели, че имотът бил на ищцата. Сочи, че в последствие, през 2021 г. закупила съседния на описания по-горе имот № *****.***..***, където живеела и към настоящия момент, като продължила да се грижи и да облагородява и процесния имот, който бил в непосредствена близост до нейния собствен. Когато закупила имот № *****.***..***, обективизирана сделка в нотариален акт № 11 т. 3, н. д. № *****/**** г. на нотариус П., решила да се снабди с документ за собственост и на съседния имот - посочения по-горе и предмет на настоящия процес. Когато проверила в кадастъра установила, че процесният имот бил записан на името на О.К., без да било посочено правно основание за това. Сочи, че макар ответникът да не предприемал фактически действия, с които да смущавал владението на ищцата, безспорно било от записването на имота на негово име, че считал имота за свой. Това обуславяло правния интерес на ищцата от завеждането на

установителен иск за собственост.

С уточнителна молба от 13.02.2023 г. ищцата е заявила, че се установила и владеела процесния имот от началото на месец май 2010 г. до настоящия момент, като към момента на завладяване на имота ползвала под наем съседен имот – *****.***.***. Моли съда да постанови решение, с което да признае по отношение на О.К., ЕИК *****, представлявана от кмета Г.С., с адрес: ****, че ищцата Т. С. Д., ЕГН *****, с адрес: **** е собственик на основание давностно владение, упражнено в периода от началото на месец май 2010 г. до настоящия момент на недвижим имот с идентификатор № *****.***.*** от **** кв. м., лозе, земеделска територия, в землището на с. Е., О.К., при граници: имоти № *****.***.***; *****.***.***; *****.***.***; *****.***.***; *****.***.***. Претендира разноси в производството.

В срока по чл. 131, ал. 1 от ГПК е депозиран писмен отговор от ответника.

Оспорва иска като неоснователен. Твърди, че посоченият имот бил общинска собственост на основание чл. 2, ал. 1, т. 2 от Закона за общинската собственост във връзка с §4 от ЗСПЗЗ и одобрения план на новообразуваните имоти на местност „К.“, с. Е., код по ЕКАТТЕ: ****. С исковата молба не били представени доказателства за установяване на владение от ищцата. За да се признае правото на собственост на основание придобивна давност, разпоредбата на чл. 79, ал. 1 ЗС изисквала да е упражнявана фактическа власт в продължение на 10 години и демонстриране по отношение на невладеещия собственик поведение, което несъмнено да сочи, че упражнява собственически правомощия за себе си. За посочения от ищцата период на владение, обаче, била налице законова пречка за придобиване по давност на процесния имот, който бил общинска собственост. Нормите на §1 ЗИДЗС (Обн. - ДВ, бр. 46 от 06.06.2006 г.; в сила от 01.06.2006 г.; изм., бр. 105 от 22.12.2006 г.; изм., бр. 113 от 28.12.2007 г., в сила от 31.12.2007 г.; изм., бр. 109 от 23.12.2008 г., в сила от 31.12.2008 г.; изм., бр. 105 от 2011 г., в сила от 31.12.2011 г.; изм. и доп., бр. 107 от 24.12.2014 г., в сила от 31.12.2014 г.; изм., бр. 7 от 19.01.2018 г., в сила от 31.12.2017 г.; доп., бр. 18 от 28.02.2020 г.) и чл.5, ал.2 от Закона за възстановяване на собствеността върху одържавени недвижими имоти били императивни материалноправни норми. Съгласно приетото в т. 1 и т. 3 от Тълкувателно решение № 1 от 09.12.2013 г. по тълк. д. № 1 от 2013 г. на ОСГТК на ВКС тези норми следвало да бъдат прилагани служебно от съда. С разпоредбата на чл. 5, ал. 2 ЗВСОНИ се въвеждала самостоятелна и специална хипотеза на прекъсване на давността, съществуваща наред с общите хипотези за прекъсване на давността, уредени в чл. 116 от ЗЗД, към която разпоредба препращал чл. 84 ЗС - Тълкувателно решение № 10 от 05.12.2012 г. по тълк. д. № 10/2012 г. на Върховен касационен съд, ОСГК. Твърди, че процесният имот попадал в обхвата на ЗСПЗЗ, тъй като бил земеделска земя и спрямо него била налице хипотезата на чл. 25 ЗСПЗЗ „Земеделската земя, която не принадлежи на граждани,

юридически лица или държавата, е общинска собственост“. Предвид обстоятелството, че процесният имот подлежал на възстановяване по реда и при условията на ЗСПЗЗ и за него нямало заявени реституционни претенции от никой в О.К. по реда на §4 на ЗСПЗЗ и ППЗСПЗЗ, то по отношение на имота била налице хипотезата на чл. 25 ЗСПЗЗ. Сочи, че съгласно чл. 5, ал. 2 от ЗВСОНИ по отношение на имотите подлежащи на реституция по ЗСПЗЗ, т. е. такива като процесния имот, които били включени в обхвата на чл. 25 ЗСПЗЗ, изтеклата до 21.11.1997 г. придобивна давност не се зачитала и започвала да тече нова давност от деня на влизане на тази разпоредба в сила, т.е. от 22.11.1997 г., която отново била спряна с §1 от ЗИДЗС на 01.06.2006 г., който в действащата си редакция гласял, че „давността за придобиване на имоти - частна държавна или общинска собственост спира да тече до 31 декември 2022 г. включително за придобиване на земеделски земи, които са собственост или върху които е възстановено правото на собственост по реда на Закона за собствеността и ползването на земеделските земи на държавни или общински училища, или на други държавни и общински институции в системата на предучилищното и училищното образование.“ Имотът бил общинска собственост и по отношение на него се прилагал мораториумът по §1 от ЗИДЗС. Заявява, че с оглед гореизложеното възразява изцяло срещу предявения иск.

Редовно призовани за датата на съдебното заседание страните, чрез процесуалните си представители, поддържат изложеното в исковата молба и отговора и претендират разноски.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът приема за установено от **фактическа страна** следното:

Процесният имот е вписан в Регистър на новообразуваните имоти с. Е., общ. К., обл. С.З., като имот № ***.*** трайно предназначение: земеделска територия; начин на трайно ползване: лозе; местност „К.“; площ в дка: 0,****, категория **.

Видно от Заповед № **** г. на Областния управител на Област С.З., на осн. чл. 32, ал. 1 от ЗА, вр. с § 4к, ал. 6 от ПЗР на ЗСПЗЗ и чл. 28б, ал. 8 от ППЗСПЗЗ, е одобрен плана на новообразуваните имоти в М 1:1000 на земеделски земи, предоставени за ползване на граждани, въз основа на актове по § 4 от ПЗР на ЗСПЗЗ в местността „К.“ в землището на с. Е., общ. К., обл. С.З.. Указано е, че жалби срещу одобрения план на новообразуваните имоти могат да се подават от заинтересованите лица чрез Областния управител на област С.З., пред ОС-С.З. в 14-дневен срок от обнародване на заповедта в Държавен вестник.

Представен е препис от бр. **** г. от Държавен вестник, в който на стр. 23, т. 21, на осн. чл. 33, ал. 4 от ППЗСПЗЗ е съобщено на заинтересованите лица, с възстановено право на собственост на новообразуваните имоти, въз основа на влязла в сила Заповед на кмета на О.К. по чл. 28, ал. 1 от ППЗСПЗЗ и издадена скица по влязъл в сила план за новообразувани имоти, изготвен на

осн. §4к, ал. 1 от ЗСПЗЗ за изброени местности, вкл. местностите „К.“ в землището на с. Е., общ. К., като е указано, че ще се извърши трасиране и въвод във владение по график, който започва 14 дни след обнародването в Държавен вестник, като графикът по дати и местности и обявлението са изложени в сградата на О.К..

По силата на Акт № 4401 за частна общинска собственост, вписан в Служба по вписвания с вх. рег. № 1829 на осн. чл. 56, чл. 2, ал. 1, т. 1 от ЗОС, чл. 25 от ЗСПЗЗ, Заповед № **** г. на ИД на АГКК № **** г. на Областния управител на Област С.З. и № ****/**** г. на Зам. кмет, поземлен имот № ****.***.***от **** кв. м., лозе, земеделска територия, с. Е., О.К., при граници: имоти № ****.***.***, ****; ****.***.***; ****.***.***; ****.***.***, ****.***.***, ****.***.***, ****.***.***, ****.***.***, е вписан като частна общинска собственост с предоставени права за управление от Кмета на О.К. на осн. чл. 12, ал. 5 от ЗОС.

Представена е скица на поземлен имот № **** г., издадена от АГКК, СГКК - С.З., за поземлен имот с идентификатор ****.***.***с площ от **** кв.м., трайно предназначение на територията: земеделска, начин на трайно ползване: лозе, 6 категория, със собственици по КРНИ: О.К., площ **** кв.м..

По делото е представено удостоверение за данъчна оценка по чл. 264, ал. 1 от ДОПК изх. № ****/**** г., издадено от О.К., Дирекция МП, от което е видно, че лицата собственици/ползватели на имот с идентификатор ****.***.*** 6 категория, с площ от **** кв.м. е Т. С. Д..

На 14.06.2021 г. ищцата Т. Д. закупила недвижим имот – лозе от *** кв. метра, ** категория, представляващо ПИ с идентификатор № ****.***.*** по плана на с. Е., общ. К., ведно с построените в него селскостопанска сграда с площ от 11 кв. метра с идентификатор № ****.***.***.1 и друг вид сграда на обитаване с площ от 25 кв. метра, при съседни на имота: ****.***.***, ****.***.***, ****.***.*** и ****.***.*** Сделката е обективизирана в Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот ****, НД № ****/**** г. Закупеният имот е съседен на процесния.

По делото бяха събрани гласни доказателства.

Свидетелят Г.Г.П. заяви, че познава Т. С.. В периода 2008г. – 2010г. година придобил имоти и отдал част от тях на Т. – една от къщите, в местността К., Енинско, или известна като „Т.М.“. От 2010 г. Т. ползвала къщата в имот с идентификатор *** по представената по делото скица на имота, но дворът бил малък и тя заела пустееща земя с идентификатор *** която превърнала в лозе. Имот № ***нямал собственик. Имот с идентификатор *** също бил необитаем. Всичко пустеело. Т. изчистила двора, отгледала лозе, направила място за почивка. Засяла дръвчета и лозички. Имотът е ограден с колове и с мрежа. Мястото пустеело. Съседни помогнали да се почисти и се съобсразили с границите на другите къщи.

Т. започнала от 2010 г. да ползва имота и до ден днешен го ползвала, тя постоянно се грижила за него. За една жена това било много работа и тя я вършила. Не знае някой да е оспорвал имота, само тя го обработвала.

Свидетелите Н.Т.Х. и Д.И.Х. са собственици на ферма за зайци от 2006 г., ползват имот в близост до имотите на ищцата. Преди 2-3 години Т. закупила къща в имот № ***. Ползвала и лозето с номер *** около половин декар. В него имало лозов масив и дървета, една череша и дрян или круша. Преди това мястото било пущинак. Т. се установила в мястото през месец май 2010 г. В имота имало засети стари лози, които възстановила и такива, които засадила. Имотът бил ограден с мрежа, имало и кът за почивка. През тези години само ищцата владееела имота. Никой не е оспорвал собствеността ѝ, никой не се е появявал през тези години. Тя говорила за имота като за неин. През всичките тези години тя спокойно и необезпокоявано го ползвала и го облагородила.

По делото е изготвена съдебно-техническа експертиза от вещото лице Д. М. Д., чието заключение съдът кредитира като обективно и компетентно изготвено.

При огледа на място вещото лице установило, че процесният имот е ограден с метална мрежа върху стоманено бетонови колове. Имотът е с НТП-лозе, като лозите са на редове с тел върху коловете и се поддържат и обработват.

При проверката в О.К. на вещото лице е предоставен кадастрален план - "план на ползвателите" за местност „Т.М.“, изработен 1989г. и одобрен със заповед ****г. с разписан списък към него в който за имот № *** имало запис НТП-лозе и нива за собственик е записан П.К.П., без основание за запис. В този план имот *** е с площ 1180кв.м. Имало отразена сграда в югоизточната част, която и сега е в същата конфигурация, в северозападната част е отразено с условен знак лозе отделено с многоточие което е условен знак за граница между отделни трайни насаждения. Процесният имот ПИ-***.***е идентичен със северозападната част на ПИ-*** по плана от 1996г. Имот ***е лозе на редове от тел върху стоманобетонови колове добре поддържано, в много добро състояние. Видно от кадастралния план от 1996г. процесният имот е бил едно цяло с ПИ-***. С изработване на плана на новообразуваните имоти от 2008 г. процесният имот е отделен като самостоятелен с № ***.***с площ **** кв. м. и НТП- лозе. В плана на новообразуваните имоти, одобрен със заповед № **** г. на Областен управител процесният имот е с № ***.***с НТП – лозе. м. „К.“ е записан на О.К. без основание за запис. Най-вероятно той е третиран като имот непотърсен от бивш собственик /чл.25,ал.1 от ЗСПЗЗ/. В общинска собственост на О.К. на експерта е бил предоставен акт за ЧОС № ****/**** г., и рег. № ****/**** г. т. 6, дело ****, акт *** на СВ. При проверката в Областна Администрация гр. С.З. се установило, че процесния имот не е актуван като държавен. При проверката в ОС „Земеделие“ гр. К. не били открити данни за процесния имот, тъй като територията, където се

намирал имотът бил по параграф 4 от ПЗР на ЗСПЗЗ. В О.К. и Общинска служба „Земеделие” не били открити данни за колективизация на процесния имот, както и за одържавяване. В О.К. и Общинска служба „Земеделие” не били открити данни за изявени претенции за собственост върху процесния имот. В Общинска служба „Земеделие” гр. К. няма данни процесният имот да е заявяван по чл. 11 от ЗСПЗЗ. Изслушано в съдебно заседание вещото лице поддържа изготвеното заключение. Отново потвърди, че имотите в процесната местност, включително и процесния са имали собственици преди колективизацията, но не са колективизирани.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните **правни изводи**:

Съдът е сезиран с положителен установителен иск за собственост с правно основание чл. 124, ал.1 от ГПК. Съгласно цитираната разпоредба всеки може да предяви иск, за да възстанови правото си, когато то е нарушено, или за да установи съществуването или несъществуването на едно правно отношение или на едно право, когато има интерес от това. Правен интерес от предявяването на иска е налице при оспорване на ответника на претендираното от ищеца право. По настоящото дело ответникът оспорва твърденията на ищеца, че е собственик, заявявайки собственически права по отношение на процесния имот. С оглед на изложеното съдът преценя предявения установителен иск за допустим, поради което същият следва да бъде разгледан по същество.

По предявената искова претенция в тежест на ищеца е да установи следните правнорелевантни факти: наличие на правен интерес от предявяване на исковата претенция; да установи елементите от фактическия състав на придобивния способ, на който се позовава – изтекла в негова полза придобивна давност, т. е. упражнявано явно, трайно и несмущавано владение на процесния недвижим имот с намерение за своене в продължение на заявления в исковата молба период.

В тежест на ответника по делото е да установи при условията на пълно и главно доказване, наведените от него положителни правоизключващи и правопогасяващи възражения, от които черпи благоприятни за себе си правни последици, а именно: да установи наличието на противопоставимо на ищеца право на собственост върху процесния недвижим имот на годно правно основание.

Ищцата се позовава на изтекла придобивна давност в нейна полза, като е ангажирала гласни доказателства. Правото на собственост по давност върху недвижим имот се придобива с постоянно, непрекъснато, спокойно, явно и несъмнено владение в продължение на 10 години, с намерение да държи вещта като своя собствена.

Ответникът твърди, че е собственик на процесния недвижим имот, като се позовава на Акт за частна общинска собственост, съставен на ****г. на основание чл. 56, чл. 2, ал. 1, т. 1 от ЗОС, чл. 25 от ЗСПЗЗ, Заповед № **** г.

на ИД на АГКК № **** г. на Областния управител на Област С.З. и № ****/**** г. на зам. кмет. Актовете за държавна и общинска собственост нямат конститутивно действие, те не създават собственост, а само констатираят наличието на собственост на държавата и общината върху описаните в тях имоти. Ответникът е доказал единствено, че с Акт за частна общинска собственост е актувал поземления имот като общински. Позицията се на разпоредбата на член 25, ал. 1 от ЗСПЗЗ, съгласно която земеделските имоти, които не принадлежат на държавата, гражданите или юридически лица са общинска собственост. В приложното поле на тази норма се включват само онези земеделски земи, които са подлежали на възстановяване /земи по член 10 от ЗСПЗЗ/, но не са заявени за реституция в предвидените срокове, както и земи, които не са изкупени от ползватели по реда и при условията на § 4а и § 4б от ПЗР на ЗСПЗЗ. Частна хипотеза на член 25, ал. 1 от ЗСПЗЗ е разпоредбата на член 19 от ЗСПЗЗ. Общинска собственост съгласно чл. 19, ал. 1 от ЗСПЗЗ стават земите, които са останали след възстановяване правата на собствениците. Придобиването правото на собственост върху земите по чл. 25, ал. 1 ЗСПЗЗ от общината става по силата на закона, следователно общината следва да установи, че процесният имот има земеделски характер, не е реституиран, изкупен от ползватели по някои от предвидените по § 4 от ПЗР на ЗСПЗЗ способи, както и че не е държавен.

Видно от заключението на вещото лице по приетата съдебно-техническа експертиза по делото няма данни процесният имот да е внасян в ТКЗС или в други образувани въз основа на тях селскостопански организации. При това положение той не е подлежал на реституция по реда на ЗСПЗЗ. Съгласно чл. 10, ал. 1-14 ЗСПЗЗ на възстановяване по реда на ЗСПЗЗ подлежат селскостопанските имоти, които са били отнети от собствениците им. Няма данни за реализиране на реституционни претенции по описания имот.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав намира, че общината не може да придобие собствеността по отношение на процесния недвижим имот, на основание член 25 от ЗСПЗЗ. Така нареченият "остатъчен фонд" на земеделската земя по член 19 от ЗСПЗЗ се формира след приключване процедурата по възстановяване собствеността върху земеделските земи на всички правоимащи субекти - физически и юридически лица, държавата и общините. Физическите лица заявяват правата си върху земеделските земи по реда и начина предвиден в чл. 11 от ЗСПЗЗ и следващите.

Служебно задължение за общинските служби по земеделие и гори е да установят земеделските земи от държавният и общинският поземлен фонд. При наличието на законовите изисквания и съгласно член 45, алинея 2 от ППЗСПЗЗ те вземат решение за възстановяване правото на собственост на общините в съществуващи или възстановими стари реални граници или с план за земеразделяне. Всички останали земеделски земи, които не принадлежат на граждани, юридически лица и държавата, са общинска собственост по силата на член 25, алинея 1 от ЗСПЗЗ. Именно по отношение на тези земи мораториумът, наложен от § 1 от ЗИД на ЗС за придобиването

им по давност, е приложим. Като се има предвид това и факта, че имотът не е включван в блокове на ТКЗС, той не подлежи на реституция по ЗСПЗЗ, поради което О.К. не го е придобила, на основание чл. 25 от ЗСПЗЗ.

След като процесният имот не попада в кръга, очертан от приложното поле на член 25, ал. 1 от ЗСПЗЗ, то имотът не е общинска собственост и за него не се прилага и мораториума за придобиване по давност на държавни и общински имоти, предвиден в § 1 от ЗДЗС. С оглед на изложеното, настоящият съдебен състав намира, че ответникът не е доказал наличието на правно основание за придобиване на собственост.

От събраните по делото доказателства се установи, че ищцата владее спорния имот с идентификатор № *****.***.*** от ***** кв. м., лозе, земеделска територия, в землището на с. Е., О.К., при граници: имоти № *****.***.***; *****.***.***; *****.***.***; *****.***.***; *****.***.***; *****.***.*** от месец май 2010г. до настоящия момент. Субективният признак на владението е намерението на владелеца. Той трябва да държи вещта “като своя”. Намерението е факт от душевния мир на човека, който трудно се доказва. Ето защо в чл. 69 ЗС е въведена презумпцията: ”предполага се, че владелецът държи вещта като своя, докато не се докаже, че я държи за друго”. Презумпцията не е оборена. От данните по делото е видно, че владението е постоянно, т. е. ищцата през цялото време изразява трайна воля да държи имота за себе си. Владението е явно и несъмнено, т.е. Д. е манифестирала поведение, което не е оставяло никакво съмнение, че упражнява фактическата власт за себе си. Имотът е обработван, а към настоящия момент е засаден с лози и овощни дръвчета. Владението е непрекъснато. То се прекъсва с изгубването му в продължение на 6 месеца (чл.81 ЗС). Значението на непрекъснатото владение е с оглед придобиване право на собственост върху недвижим имот по давност. В настоящия случай ищцата е придобила собствеността върху имота, тъй като го владее повече от 10 години. Това владение се установи и от показанията на разпитаните по делото свидетели. С оглед на гореизложеното искът като основателен следва да бъде уважен.

На осн. чл. 78, ал. 1 от ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищцата сторените по делото разноски в общ размер на 850 лв., заплатена държавна такса, разноски за адвокатско възнаграждение и за вещо лице.

С оглед на изложеното, КРС

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на Т. С. Д., ЕГН *****, с адрес: **** и О.К., ЕИК *****, представлявана от кмета Г.С., с адрес: ****, че Т. С. Д., ЕГН *****, с адрес: **** е собственик на основание давностно владение, упражнено в периода от началото на месец

май 2010 г. до подаване на исковата молба – 30.01.2023 г. на недвижим имот с идентификатор № *****.***..*** по Кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед РД 18-97/30.12.2009 г. на Изпълнителния директор на АГКК, с площ от ***** кв. м., лозе, земеделска територия, ** категория в землището на с. Е., О.К., местност „К.“, при граници: имоти № *****.***.,***.; *****.***..***.; *****.***..***.; *****.***..***.; *****.***..***.; *****.***..***.

ОСЪЖДА, на осн. чл. 78, ал.1 от ГПК, О.К., представлявана от Кмета - Г.С., с адрес: гр. К., бул. „Розова долина“ № 6 , на осн. чл. 78, ал.1 от ГПК, да заплати на Т. С. Д., ЕГН ******, с адрес: ***** направените по делото разноси в размер на 850 лв..

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред ОС-С.З. в 2-седмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Казанлък: _____